

[Stavad]

liggende forslag, er instrumenter, som er særligt egnede til det formål.

Jeg vil godt understrege, som ministeren allerede har gjort det, at vores opfattelse er, at samarbejdet imellem Nationalbanken og regeringen er fuldt tilfredsstillende, at der er enighed og et godt samarbejde om den løbende pengepolitik. På samme måde vil jeg godt understrege, at de henstillinger, som er givet af Nationalbanken til vore pengeinstitutter, i alt væsentligt er fulgt på en rimelig og god måde.

Der er efter min opfattelse, hvis jeg læser forslaget rigtigt, en nydannelse i det. Man siger, at de samfundsrepræsentanter, der skal udpeges til bestyrelserne i bankerne og sparekasserne, skal udpeges af regeringen. Deri er der intet nyt. Det nye ligger i begrundelsen, idet man siger, at de repræsentanter, der udpeges, skal man have sikkerhed for har den samme holdning som den til enhver tid siddende regering. Når vi samtidig ved, at det efter forslaget er et flertal i ledelsen, altså såvel i repræsentantskabet som i bestyrelsen, der skal udgøres af disse samfundsrepræsentanter, så må vi jo forudse, at hvis vi får en ny regering, så skal ledelserne udskiftes i samtlige pengeinstitutter i kongeriget Danmark, og jeg vil tillade mig at sætte et spørgsmålstejn ved, om det også er hensigtsmæssigt.

Jeg tvivler på, om et sådant forslag havde nået ind i det høje ting, såfremt man havde vidst, hvordan det i praksis foregår i et pengeinstitut. Jeg tror, at det, hvis man vedtog noget sådant, ville afstedkomme en række tab i pengeinstitutterne, når de skulle skifte ledelse og fik en uerfaren ledelse, og jeg kan også befrygte, at det ville kunne indebære, at der gives afslag på ellers rimeligt begrundede kreditter til skade for investeringerne i erhvervslivet.

Et andet punkt, jeg også vil sætte et stort spørgsmålstejn ved, er, at man mener, at vi væsentligt kan sænke renteniveauet for lange kreditter, men opretholde et højt renteniveau for korte kreditter. Jeg mener ikke, at det er muligt eller særlig hensigtsmæssigt, og skulle det lykkes os i en kort periode at gøre det, så tror jeg, at det på den lange sigt ville blive et meget dyrt bekendtskab, med den måde vi har indrettet vort samfund på. Selv om det forslag, som er fremsat af SF, blev vedtaget,

mener jeg ikke, at vi har instrumenter, der ville muliggøre en sådan politik.

Må jeg sluttelig sige, at der er enkelte gode tanker i det foreliggende forslag, men at vi ikke kan støtte det i den udformning, det har fået i sin helhed.

Ellemann-Jensen (V):

Dette forslag viser endnu en gang, at SF i sin økonomiske politik bevæger sig rundt på små lyserøde skyer i fantasiens verden.

Vi ville da også meget gerne have nedsat det indenlandske renteniveau, men det kan man nu engang ikke få, sådan som SF foreslår det, ved at ændre på den institutionelle opbygning af kreditmarkedet. Man kan ene og alene få nedsat renteniveauet ved, som økonomiministeren helt korrekt sagde det, at få begrænset og fjernet underskuddet på betalingsbalancen. Der findes ingen mirakelkur her, og de mirakelkure, SF foreslår, med ændring af Nationalbankens status, væsentlige ændringer i ledelsesformen i pengeinstitutterne osv., er noget, som naturligvis ikke kan skabe baggrund for en nedsættelse af renteniveauet.

SF er også inde på, at man vil have forøget statens udenlandske lånoptagning, sådan at man kan begrænse private virksomheders lånoptagning i udlandet og på den måde måske nå frem til en nedsættelse af renteniveauet. Vi må da gå ud fra, at staten i forvejen optager så rigelige internationale lån, som man ud fra en vurdering af markederne til hver en tid finder det muligt at gøre. Selv om man forestillede sig, at staten med stærkt øget styrke gik ud i låntagningen, så ville det formentlig være brøkdelen af procenter, man kunne nedsætte det danske renteniveau med, rent bortset fra, at man kunne risikere nogle forskydninger i betalingsmønstrene, som ville være ganske uoverskuelige.

Vi mener derfor, at det, kræfterne skal samles om, er at nedsætte betalingsbalanceunderskuddet for på den måde at få en varig nedsættelse af renteniveauet.

Specielt kaster SF sig over Nationalbankens status. Vi finder absolut ingen grund til at ændre ved Nationalbankens forholdsvis uafhængige status. Vi finder, at det er meget værdifuldt og har vist sig meget værdifuldt med en så forholdsvis uafhængig institution som Nationalbanken, og vi tør slet ikke tæn-